

Portret Santo

Het is 11 juli, we zijn de auto aan het pakken omdat we morgen afreizen naar Frankrijk. Ik krijg een appje van één van mijn leerlingen: 'Phil kun jij een portret maken van het zoontje van mijn zus'?

'Tuurlijk!', app ik haar terug, 'maar het wordt wel eind augustus voordat ik er mee kan beginnen'. Dat is ok!

Als we terug zijn gekomen maak ik wat houtskoolschetsjes naar aanleiding van een opgestuurd kiekje, ook al moet het een olieverfportret gaan worden. De zus van mijn leerling houdt van 'zeer snel stoppen', hoor ik en oh ja, het mag expressief worden maar moet wel lijken! Ik begin te schilderen. Merk dat het stroef gaat. De wangen zijn iets te bol waardoor het lijkt of zijn ogen te dicht bij elkaar zitten. Zo wordt het niks. Ik werk het beste als ik spontaniteit behoud en het portret snel neerzet. Sprekend maar expressief, gevoelig in de nuances van de huid, (het zijn deze keer echt hele zachte overgangen want het gaat om een kind van 4 jaar oud) maar niet stijfjes!

Om mezelf meer te verdiepen in de opdracht en de wensen van de opdrachtgeefster, vraag ik om meer foto's. Die worden me toegestuurd. I-phone kiekjes zijn het. Leuk als herinnering maar niet toereikend om een goed beeld te krijgen van haar zoontje. Hij is te zien op 3-, 4- en 5 jarige leeftijd en heeft hij zijn haar steeds anders. Ik besluit te bellen: 'Hoi met Phil, je wil toch nog steeds een portret naar aanleiding van je eerste foto?', vraag ik. 'Jazeker, want daarop zijn z'n prachtige ogen zo mooi te zien', is het antwoord.

Ik moet slikken... Daar had ik nou net zoveel moeite mee. Nu schilder ik met olieverf want dat heeft als voordeel dat het niet zo snel droogt. Bovendien kan ik nog wat werken voor ik naar huis ga. De correcties leveren een veel beter beeld op van Santo, (ik hoor nu voor het eerst zijn naam) en ik maak een foto en stuur die door. 'Ja, het gaat de goede kant op hoor', krijg ik als reactie. '...Maar de kleur blauw moet er uit want die past niet in mijn huis en zijn haar mag wel wat wilder'!

De volgende dag tijdens het werk krijg ik nog een appje: 'Kun je het maken in de kleuren van jouw schilderij dat bij mijn zus hangt'?... Santo heeft op de foto een blauw spijkerpakje aan dat ik in het schilderij in een paar vegen heb uitgezet maar nog niet heb uitgewerkt en ik besluit die kleur om te buigen naar een groen/grijstint. De rest van de dag ben ik bezig met het haar dat op de foto duidelijk rood is en duidelijk bij een dure kapper is geknipt maar wat dus wilder moet worden. Ik besluit eens even op Google te kijken naar wie nu Cara Schifflers, de opdrachtgeefster is.

Zij blijkt een beroemdheid te zijn. Hoofd mode bij Grazia en Marie-Claire. Ze is in 'De Wereld Draait Door' te zien geweest om te vertellen hoe het was om op je 51^e in Nederland moeder te worden en zij en niemand anders bepaalt hoe de modebewuste vrouw gekleed dient te gaan.

Woorden als Smaak en Esthetiek, Verfijning en Elegantie, Zelfrespect en Beeldvorming, Bewustzijn en ook Macht gaan door mijn hoofd. ...Vragen ook! Op haar Instagram zie ik niets dan glamour.

Oh jee, denk ik. Iemand met zo'n kritische blik zal mijn olieverfje niet zomaar goed vinden. Moet nu alles wat rauw is aan het schilderijtje en spontaan, worden opgeleukt tot het voldoet aan de smaak van deze dame? Toch stuur ik haar dezelfde dag een foto op en krijg als reactie: 'Schitterend! ...Maar het mag nog levendiger want Santo is soms een lieverd maar vaker een stouterd'!

Gelukkig! Ik besluit om nog wat vegen in de achtergrond toe te voegen die het portretje iets dynamisch meegeven en voel dat wat ik nu voor me zie, zo ongeveer de voleinding moet zijn van de opdracht situatie zoals die in het begin aan mij werd doorgegeven.

De volgende avond krijg ik bezoek van Cara, Santo en Eeke, een zus van Cara.

Santo, inmiddels 6, loopt bij binnenkomst direct door naar zijn portret en zegt: 'Ha, Dat ben ik, ..Mooi'!

Er wordt gelachen om deze opmerking, iedereen inspecteert het doek en is lovend over de losheid en spontaniteit ervan. Het blijkt een schot in de roos te zijn en het maakt zelfs niet uit dat Santo's haar inmiddels blonder is geworden.

Ik krijg complimenten omdat ik het met zulk gebrekkig fotomateriaal toch nog tot een goed einde heb weten te brengen.

Soms zit het mee.